

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 10C/102/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8310208449
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Gildeinová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2018:8310208449.48

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Ivetou Gildeinovou v právnej veci žalobcu X. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom Š. X, Z., zast. JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom, Námestie slobody 25, Humenné proti žalovanému V. W., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XX, XX - XXX C., V. Y., zast. JUDr. Ing. Renátou Vorobeľovou, advokátkou, Lipová 1, Humenné o zaplatenie 1 499,97 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1 354,47 eur spolu s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 354,47 eur od 24.4.2012 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Konanie do sumy 145,50 eur súd zastavuje.

Žalobu žalobcu v časti úroku z omeškania zo sumy 145,50 eur vo výške 9% ročne od 24.4.2012 do zaplatenia zamietá.

Priznáva žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 80,60%.

Priznáva Slovenskej republike náhradu nákladov za preklady voči žalobcovi v rozsahu 9,70%.

Priznáva Slovenskej republike náhradu nákladov za preklady voči žalovanému v rozsahu 90,30%.

O výške náhrady trov konania a nákladov za preklad bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy 1499,97 eur a taktiež na úhradu trov konania. Podaním doručeným súdu dňa 31.3.2014 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1 499,97 eur s 9% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 24.4.2012 do zaplatenia a na úhradu trov konania. Vo svojej žalobe žalobca uviedol, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 21.01.2010 predal žalobca žalovanému nehnuteľnosť a to pekáreň č. súp. XXX postavenú na parcele č. XXX a parcelu č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 484 m², parcelu č. XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 2047 m², ktoré sú zapísané na LV XXX, katastrálneho územia Č. okres Z.. Na základe dohody medzi žalobcom a žalovaným, žalobca odovzdal predmetné nehnuteľnosti žalovanému pred podpisom kúpnej zmluvy a to dňa 1.12.2009 za účelom umožniť mu vykonanie rekonštrukčných prác na týchto nehnuteľnostiach a zároveň mu umožnil aj odber elektrickej energie. Odber elektrickej energie bol na žiadosť žalobcu zastavený až dňa 24.2.2010. Za obdobie od 1.12.2009 do 24.2.2010 vznikli žalobcovi náklady za spotrebovanú elektrickú energiu vo výške 1499,97 eur. Zo strany žalovaného tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu v zmysle ustanovení

§ 451, 454, 456 a 458 Občianskeho zákonníka. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy dňa 23.4.2010, avšak žalovaný napriek výzve žalovanú sumu neuhradil.

2. Spolu so žalobou predložil žalobca kúpnu zmluvu uzatvorenú formou notárskej zápisnice č. N XX/XXXX zo dňa 21.1.2010, faktúru Východoslovenskej energetiky so splatnosťou 27.1.2010 na sumu 145,50 eur, faktúru s dátumom splatnosti do 6.4.2010 na sumu 1210,63 eur, faktúru s dátumom splatnosti do 27.1.2010 na sumu 143,84 eur, výpis z listu vlastníctva 301 katastrálneho územia Č. a výzvu na úhradu pohľadávky zo dňa 23.4.2010.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 19.1.2012, ktoré podal súdu prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že dňa 21.1.2010 uzavrel so žalobcom kúpnu zmluvu, predmetom ktorej sú nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX katastrálneho územia Č., pričom bola dohodnutá kúpna cena vo výške 20.000,- eur a táto bola riadne a včas uhradená. Z tejto kúpnej zmluvy ďalej vyplýva, že po zaplatení kúpnej ceny sa účastníci zmluvy dohodli odovzdať predmetnú nehnuteľnosť v stave, v akom s ním bol oboznámený kupujúci a spolu s ním aj všetky kľúče. Iná dohoda medzi žalobcom a žalovaným nebola. Z toho teda vyplýva, že žalobca odovzdal žalovanému predmetnú nehnuteľnosť na riadne užívanie až po zaplatení celej kúpnej ceny, teda 21.2.2010. Od toho času žalovaný bol oprávnený predmetnú nehnuteľnosť užívať. Žalobca sa domáha zaplatenia nedoplatku za elektrinu za obdobie od 1.12.2009 do 24.2.2010 s tým, faktúry za spotrebovanú elektrickú energiu uhradil žalobca za žalovaného. Tento nárok je nedôvodný, pretože podľa zmluvy začal žalovaný užívať predmetnú nehnuteľnosť až 21.2.2010 a teda nie je pravdou, žeby mal uhradiť faktúry za elektrinu z právneho vzťahu, ktorý mal uzavretý žalobca s Východoslovenskou energetikou a.s. Košice. Žalovaný nemal so žalobcom uzatvorenú žiadnu zmluvu a žiaden právny vzťah týkajúci sa odberu elektrickej energie.

4. Ako svedok bol vypočutý H. P. a to dňa 12.6.2012, ktorý uviedol, že pozná strany sporu a žalovaný je jeho spoločníkom a spoločne podnikajú od roku 2010. Pri kúpe predmetnej nehnuteľnosti bol sprostredkovateľom, pričom túto pekáreň odkúpil pán W.. Od septembra až do času, keď došlo k podpísaniu tejto kúpnej zmluvy spoločnosť svedka a to Sedaka s.r.o. vykonávala v tejto pekárni rekonštrukčné práce, pričom keďže bola odpojená elektrina, došlo potom k zapojeniu tejto elektriny a táto elektrina bola zapojená na pána Q., až potom došlo k odkúpeniu nehnuteľnosti. Až potom, čo došlo k odkúpeniu nehnuteľnosti platila za elektrinu spoločnosť Sedaka s.r.o.. Súhlas na vykonávanie rekonštrukčných prác mali od pána Q. pretože bolo predbežne dohodnuté, že v roku 2010 túto nehnuteľnosť odkúpi pán W., teda žalovaný. Pán Q. potom spoločnosti Sedaka vystavil faktúru za spotrebovanú elektrickú energiu a dokonca má aj podpísaný doklad o uznaní záväzku touto spoločnosťou. Takže žalovaný s touto záležitosťou nemal nič spoločné. Ohľadom dohody medzi svedkom a žalovaným, svedok uviedol, že v tom čase boli traja spoločníci a dohodli sa, že nehnuteľnosť odkúpi žalovaný, pretože on mal finančné prostriedky a zaplatil aj kúpnu cenu a taktiež bola dohoda, že jeho podiel bude 40 % a zvyšných dvoch po 30 % a že zo zisku sa mu bude splácať kúpna cena. Tretí spoločník však zo zdravotných dôvodov od tejto dohody odstúpil a v súčasnosti je dohoda taká, že v predmetnej nehnuteľnosti podniká svedok a platí žalovanému nájom. Podľa výpovede tohto svedka rekonštrukčné práce uhrádzal on, ale prispel na rekonštrukciu aj pán W..

5. Žalovaný bol vypočutý dňa 20.10.2012 na príslušnom súde v Poľskej republike a vo svojej výpovedi uviedol, že prostredníctvom spoločnosti Sedaka sa spoznal s majiteľom haly a dohodol sa na kúpe tejto haly. S majiteľom bola podpísaná zmluva o budúcej zmluve, pričom uhradil zálohu vo výške 10.000,- eur a celá hala mala stáť 20.000,- eur. Bola to hala v rekonštrukcii. Po troch dňoch od toho, čo sa stal majiteľom, ju prenajal spoločnosti Sedaka. Nevie uviesť, čo táto spoločnosť v týchto priestoroch robila, ale mala platiť všetky účty. Podľa toho čo vie, tak spoločnosť Sedaka uzavrela dohodu s majiteľom haly a pokiaľ ide o druhú splátku bolo dohodnuté, že majiteľ haly zoberie od neho motorové vozidlo značky Mercedes z roku 2003. Ďalej vo svojej výpovedi uviedol, že s pánom P. sa ústne dohodli, že on nebude figurovať v spoločnosti, iba uzatvorí zmluvu o prenájme. Pokiaľ ide o rekonštrukčné práce, tak platil väčšiu časť on a pán P. doplatil len časť. Ďalej potvrdil, že na rekonštrukcii pracovali pracovníci z Poľska, ktorí boli jeho pracovníkmi, ale zároveň tam boli aj pracovníci spoločnosti Sedaka aj pracovný dozor robila spoločnosť Sedaka. Cena nehnuteľnosti bola určená na 20.000,- eur, pričom bolo dohodnuté, že na celkové zaúčtovanie dá odporca motorové vozidlo, ale nakoniec musel uhradiť sumu 10.000,- eur v hotovosti, pretože žalobca túto dohodu zrušil. Nehnuteľnosť mu bola odovzdaná 2.12.2009 a hneď ju odovzdal firme Sedaka. Taktiež žalovaný potvrdil, že bola uzatvorená ústna zmluva, ktorá nadobudla platnosť pred uzavretím zmluvy o kúpe nehnuteľnosti a nehnuteľnosť sa mala využívať

počas rekonštrukčných prác. Žalovaný uviedol, že on túto elektrickú energiu nespotreboval, pretože túto elektrickú energiu spotrebovala spoločnosť Sedaka, ktorá bola nájomcom a ktorá tam vykonávala rekonštrukčné práce a dozor a táto spoločnosť využívala túto halu. Ďalej žalovaný uviedol, že žiadna dohoda so žalobcom ohľadom spotreby elektrickej energie nebola dohodnutá a takisto nevedel uviesť, kto platil za elektrickú energiu do 21.1.2010. Potvrdil, že predmetnú nehnuteľnosť odkúpil on za sumu 20.000,- eur.

6. Žalovaný predložil zmluvu o prenájme nebytového priestoru zo dňa 5.12.2009 uzavretú medzi ním a spoločnosťou Sedaka s.r.o., pričom predmetom tejto zmluvy sú nebytové priestory v Č. č. XXX (LV č. XXX), pričom nájomca je zaťažený aj poplatkami spojenými s užívaním tohto nájmu, hlavne náklady na elektrickú energiu, vodu a vývoz odpadu.

7. K nájomnej zmluve, ktorú doložil žalovaný, zástupkyňa žalobcu uviedla, že došlo k uzavretiu nájomnej zmluvy v čase keď žalovaný ešte nebol vlastníkom tejto nehnuteľnosti. Ďalej žalobca potvrdil, že mal vedomosť o tom, že v hale prebiehajú rekonštrukčné práce a o tom, kto zaplatí poplatky za elektrickú energiu sa so žalovaným dohodol.

8. Vo svojej výpovedi na súde v Poľskej republike dňa 23.09.2013 žalovaný uviedol, že on kúpil nehnuteľnosť a prenajal ju inej firme takže prečo má byť zodpovedný za elektrickú energiu, keď tam bola spoločnosť, ktorá existovala a ktorá realizovala opravu, existuje na to zmluva o prenájme a aj táto firma potvrdzuje, že túto elektrickú energiu spotrebovala, pričom kúpna zmluva bola vyhotovená formou notárskej zápisnice notárkou S. S..

9. Na pojednávaní dňa 10.12.2013 bol opätovne vypočutý ako svedok H. P., ktorý opätovne potvrdil, že je konateľom spoločnosti Sedaka s.r.o., pričom jeho spoločnosť vykonávala rekonštrukčné práce v pekárni od augusta zhruba do januára, februára roku 2009 a 2010. Majiteľom bol pán Q. teda žalobca a dohoda bola taká, že náklady za elektrickú energiu uhradí on. Doposiaľ však tieto náklady neuhradil, avšak na tomto pojednávaní uviedol, že za elektrickú energiu zaplatí do 15.2.2014 a to sumu, ktorá je predmetom tohto konania. Ďalej uviedol, že finančné prostriedky na rekonštrukčné práce tejto pekárne dodával aj pán W., pričom asi 30 % finančných nákladov hradil on, s tým, že aj tých 30 % bola vlastne pôžička s tým, že keď sa stane spoločníkom spoločnosti Sedaka, tak vlastne tieto peniaze by sa započítali. Ďalej svedok uviedol, že na kúpu tejto pekárne urýchlene potrebovali kupca, tak si našli pána W., s ktorým sa dohodli, že túto pekáreň odkúpia a keďže mu požičiaval nejaké peniaze tak vedel, že sa vykonávajú nejaké rekonštrukčné práce, pretože mal byť v podstate potom spoločníkom. Žalovaný si bol obzrieť tento objekt, videl ho, súhlasil s rekonštrukčnými prácami a poskytol finančné prostriedky. V podstate záujem o túto nehnuteľnosť mal najmä svedok, avšak nemal na to finančné prostriedky, preto uprosil žalovaného, aby odkúpil túto nehnuteľnosť, ten s týmto súhlasil, že poskytne na kúpu nehnuteľnosti finančné prostriedky. Svedok opätovne potvrdil, že sa zaviazal, že uhradí sumu 1499 eur titulom náhrady nákladov za elektrinu žalobcovi, teda že mu to uhradí spoločnosť Sedaka s.r.o..

10. Žalobca k tomuto uviedol, že nemá žiadnu vedomosť o tom, žeby nejaké rekonštrukčné práce prebiehali od septembra 2009. O tom, že sa vykonávajú nejaké rekonštrukčné práce sa dozvedel až vtedy, keď ho požiadali o zapojenie elektrickej energie, čo mohlo byť niekedy začiatkom decembra 2009, požiadali ho vlastne o to, aby dal zapojiť elektrickú energiu aby sa mohli vykonávať rekonštrukčné práce a požiadali ho o to pán W. a nie pán P.S. alebo ním splnomocnená osoba. Žalobca ďalej uviedol, že predmetnú nehnuteľnosť odkúpil od Podvihorlatských pekárni a cukrárni Humenné.

11. Ako svedkyňa bola vypočutá X.. S. S., ktorá k veci uviedla, že od doby kedy došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy medzi stranami sporu, prešli asi 4 roky, takže nahliadla do spisu z roku 2010 a takisto aj do zmluvy. Uviedla, že si pamätá, že strany sporu k nej prišli niekedy poobede, ale nevedela uviesť, či sa hneď ten istý deň dohodli na všetkých náležitostiach kúpnej zmluvy, alebo či boli dvakrát. Uviedla, že vie, že prvýkrát bola navrhnutá kompenzácia časti kúpnej zmluvy autom, ale nevedela uviesť, či k podpísaniu kúpnej zmluvy došlo v ten istý deň keď ju navštívili prvýkrát, alebo prišli opätovne. Mala poznačené, že prítomný bol pán W. a takisto bol prítomný pán P., nar. X.X.XXXX bytom P. Z. XX, Z. a pán Q., teda účastníci zmluvy boli prítomní. Ďalej bola vyhotovená aj zápisnica o úschove listín, pretože strany sporu sa dohodli na zaplatení sumy 10.000,- eur pri podpise zmluvy a 10.000,- eur po zapísaní nehnuteľnosti resp. nového majiteľa na list vlastníctva a potom čo bol doložený príslušný doklad boli vydané tieto listiny z úschovy. Asi o pol roka od uzavretia tejto zmluvy ju navštívil žalobca a signalizoval, že je tu

nejaký problém s úhradou elektrickej energie, pričom keďže sa snaží uzatvárať zmluvy čo najlepšie, tak chcela viesť od účastníkov akým spôsobom budú poriešené energie, pričom jej bolo povedané, že túto otázku si vyriešia sami. Svedkyňa nevedela uviesť, či pri riešení otázky energií bol prítomný aj pán P. alebo nie. Aj keď nie je zvykom, že pri podpise zmluvy je prítomná tretia osoba, v tomto prípade si vyslovene účastníci konania želali, aby bola prítomná tretia osoba a je tu takisto aj doložka vzhľadom na skutočnosť, že pán odporca je Poliak, že rozumie celému procesu uzatvárania zmluvy.

12. Zo strany žalobcu bola predložená kúpna zmluva uzavretá medzi Podvihorlatskými pekárňami a cukrárňami a.s. Humenné a žalobcom zo dňa 14.9.2009.

13. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 27.3.2014 uviedol, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný vedel o tom, že ešte pred podpisom kúpnej zmluvy prebieha v prenajatých predmetných priestoroch rekonštrukcia. Vedel o účele tejto rekonštrukcie a mal záujem na tom, aby táto rekonštrukcia bola vykonaná, dokonca ju aj podporil finančne. Z výpovede žalovaného vyplýva, že sám žalovaný potvrdil existenciu ústnej dohody o využívaní nehnuteľností pri rekonštrukčných prácach a sám žalovaný potvrdil tvrdenie, že predmetná nehnuteľnosť mu bola odovzdaná do užívania už 2.12.2009 a potom tieto nebytové priestory rekonštruovala spoločnosť Sedaka. Sám žalovaný predložil súdu zmluvu o nájme nebytového priestoru, uzavretú dňa 5.12.2009, pričom podľa názoru žalobcu tento listinný dôkaz svedčí o tom, že v čase odberu elektrickej energie sám vystupoval v pozícii prenajímateľa predmetnej nehnuteľnosti a rekonštrukcia sa vykonávala s jeho vedomím a s jeho súhlasom. O tom, že nehnuteľnosť bola rekonštruovaná so súhlasom a vedomím žalovaného, ako aj za finančnej jeho podpory, svedčí aj výpoveď svedka H. P., ktorý sa snažil vyhovieť svojmu podnikateľskému partnerovi, a vypovedal tak, aby sebe privodil zodpovednosť voči žalobcovi. Uviedol, že elektrickú energiu užívala v tom čase jeho spoločnosť a nie žalovaný, ale zároveň uviedol, že bolo predbežné dohodnuté, že keď žalovaný túto nehnuteľnosť odkúpi, budú podnikat' spoločne. Žalovaný bol pri predbežnej dohode a vedel, že sa budú vykonávať rekonštrukčné práce a sám potvrdil, že tieto rekonštrukčné práce financoval aj žalovaný, pričom prispel na úhradu týchto rekonštrukčných prác 30 % z finančných nákladov a tým svedok jednoznačne potvrdil, že žalovaný vedel o týchto rekonštrukčných prácach a mal byť spoločníkom spoločnosti a nie len vlastníkom nehnuteľnosti. Vlastníkom nehnuteľnosti sa nemohol stať svedok, pretože nemal peniaze a nechcel prísť o takúto lukratívnu nehnuteľnosť.

Svedecké výpovede ako aj všetky dôkazy vykonané v tomto konaní nasvedčujú tomu, že žalovaný mal záujem na rekonštrukcii nehnuteľnosti ešte pred jej kúpou, o rekonštrukcii vedel a chcel dokonca v týchto priestoroch podnikat' ako tichý spoločník alebo priamo ako súčasť spoločnosti Sedaka s.r.o.. Vedel, že rekonštrukcia sa vykonáva a takisto vedel, že pri odkúpení tejto nehnuteľnosti dôjde k zhodnoteniu tejto nehnuteľnosti, preto aj uzatvoril zmluvu o nájme nebytového priestoru zo dňa 5.12.2009, kde vystupoval ako osoba oprávnená s predmetnou nehnuteľnosťou nakladať a prenajímať ju. Práve z toho dôvodu je pasívne legitimovaný v tomto konaní, pretože neuhradil žalobcovi to, čo za neho plnil teda za elektrickú energiu a ako budúci kupujúci a ako budúci vlastník sa vlastne bezdôvodne obohatil. Dôvodom prečo neboli náklady na elektrickú energiu zakomponované do kúpnopredajnej zmluvy bola tá skutočnosť, že vlastne v čase uzavretia kúpnej zmluvy nebolo ešte vykonané vyúčtovanie elektrickej energie.

Ďalej vo svojom písomnom vyjadrení žalobca uviedol, že dohoda o pristúpení k záväzku zo dňa 15.12.2010 uzavretá medzi H. P. ako pristupujúcim dlžníkom a žalobcom ako veriteľom dlžníka má len ten význam, že H. P. sa stal dlžníkom popri žalovanom a obaja sú voči žalobcovi ako veriteľovi zaviazaní spoločne a nerozdielne, pretože môže veriteľ požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. V tejto dohode, ktorú H. P. podpísal je uvedené, že nehnuteľnosť bola žalovanému odovzdaná pri podpise kúpnej zmluvy 1.12.2009 a žalovanému bol umožnený odber elektrickej energie, ktorý bol pozastavený až dňa 24.2.2010 a zároveň pán P. prevzal na seba dobrovoľný záväzok žalovaného uhradiť sumu 1499,97 eur popri hlavnom dlžníkovi ako náklad za spotrebovanú elektrickú energiu. Preto navrhuje, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 1499,97 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 24.4.2012 do zaplatenia a aby mu uhradil trovy konania.

14. Právna zástupkyňa žalovaného vo svojej záverečnej reči uviedla, že medzi žalobcom a žalovaným nikdy neexistoval žiaden právny vzťah, ktorý by zakladal žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 1499,97 eur. Pokiaľ sa žalobca odvoláva na uzavretú nájomnú zmluvu medzi žalovaným a spoločnosťou Sedaka, táto zmluva je neplatná, pretože v čase uzavretia zmluvy v decembri 2009 žalovaný nebol vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti a teda nemohol uzatvoriť túto nájomnú zmluvu. Pôvodná faktúra bola vystavená na spoločnosť Sedaka takže žalovaný ani nemá pasívnu legitimáciu v tomto konaní.

Taktiež poukázala aj na výpoveď notárky, ktorá v notárskej zápisnici uviedla, že nehnuteľnosť nie je zaťažená žiadnymi ťarchami a z toho vyplýva, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy neexistoval na tejto nehnuteľnosti žiaden dlh. Z toho dôvodu navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

15. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. 10C 102/2010 zo dňa 23.4.2014 a dopĺňacím rozsudkom č. 10C 102/2010 zo dňa 28.5.2014 a zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 748,34 eur s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 748,34 eur od 17.1.2012 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu zamietol a náhradu trov konania stranám nepriznal. Uznesením Krajského súdu v Prešove č. 9Co 136/2014, 9Co 164/2014 zo dňa 9.3.2016 bol rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušený. Uložil súdu prvého stupňa opätovne posúdiť nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v intenciách uvedených odvolacím súdom. Uložil súdu prvej inštancie vyžiadať si čitateľné fotokópie faktúr predložených v spore a zodpovedať otázku z akého odberného miesta a za aké obdobie bol účtovaný odber elektrickej energie. A až následne sa vysporiadať s otázkou kto a v akom rozsahu sa na úkor žalobcu obohatil.

Ako predbežnú otázku je však súd prvého stupňa povinný z dôvodu, že žalovaný je fyzickou osobou s bydliskom v Poľskej republike a rovnako je aj poľský štátny občan, posúdiť, či je v prejednávanej veci daná právomoc pre konanie a rozhodovanie súdu v Slovenskej republike, nakoľko ide o konanie s medzinárodným prvkom, kde je súd povinný ex offa (aj bez návrhu) skúmať, či je daná medzinárodná právomoc súdu na konanie. V danej veci sa jedná o vec s cudzím prvkom, pričom Poľská republika, ako aj Slovenská republika, sú členskými štátmi Európskej únie, preto je potrebné skúmať právomoc v súlade s nariadením Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania je žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia za odber elektrickej energie vo výške, ako bola táto fakturovaná žalobcovi s tým, že nehnuteľnosť, z ktorej mala byť táto elektrická energia žalovaným odoberaná, sa nachádza v Slovenskej republike, a ako bolo už uvedené, žalovaný je fyzickou osobou s bydliskom v Poľskej republike, t. j. účastníci konania nemajú bydlisko v tom istom členskom štáte. Medzi žalobcom a žalovaným neexistoval záväzkový vzťah, preto súd prvého stupňa musí posúdiť všeobecnú právomoc, osobitnú právomoc, prípadne výlučnú právomoc a z toho vyplývajúcu možnosť aplikácie článku 25 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2010. Prioritne však musí posúdiť, či v prejednávanej veci je daná právomoc súdov Slovenskej republiky, a to podľa všeobecného pravidla (čl. 2) nariadenia Rady ES č. 44/2001-Brusel 1. To totiž ustanovuje, že ak nie je v tomto nariadení ustanovené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo, žalujú na súdoch tohto členského štátu. Všeobecným pravidlom na určenie členského štátu, ktorého súd má právomoc, rozhodovať o návrhu na začatie konania, je bydlisko žalovaného bez ohľadu na jeho štátnu príslušnosť. Určenie tohto miesta, t. j. bydliska, sa v prípade fyzických osôb spravuje právom toho členského štátu, na ktorého súd konanie napadlo. Zo základného pravidla (bydlisko žalovaného) nariadenie pripúšťa relatívne veľké množstvo komplikovaných a pestrých výnimiek. Pri istej miere zjednodušenia možno typy právomocí podľa tohto nariadenia rozdeliť takto: všeobecná, osobitná, výlučná a určená dohodou účastníkov právneho vzťahu.

16. Na žiadosť súdu bola VSE predložené dňa 10.3.2017 čitateľné faktúry a to č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 6.1.2010 na sumu 143,84 eur - zákaznícke číslo XXXXXXXXXXXX, odberateľ X. Q., Š. XXXX/X, Z. za obdobie od 3.12.2009 do 31.12.2009, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.3.2010 na sumu 1 210,63 eur - zákaznícke číslo XXXXXXXXXXXX, odberateľ X. Q., Š. XXXX/X, Z. za obdobie od 1.1.2010 do 24.2.2010.

17. Uznesením Okresného súdu Humenné č. 10C 102/2010 zo dňa 23.2.2017 súd pripustil zmenu žalobného návrhu s tým, že „žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1 499,97 eur od 24.4.2012 do zaplatenia“. Návrh na zmenu žaloby v časti úroku z omeškania bol podaný súdu dňa 31.3.2012.

18. Vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 14.3.2017 žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že namieta miestnu príslušnosť súdu prvej inštancie a to z dôvodu, že obvode tohto súdu nemá žalovaný adresu trvalého bydliska a taktiež nie je daná osobitná miestna príslušnosť. Žalovaný je fyzickou osobou s trvalým pobytom v Poľskej republike ako aj poľským štátnym občanom. Žalovaný je toho názoru, že na určovanie právomoci je potrebné použiť Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000 (nariadenie Brusel I). Podľa vyjadrenie žalovaného strany sporu nemajú bydlisko v tom istom členskom štáte, teda z tohto dôvodu namieta žalovaný miestnu príslušnosť súdu prvej inštancie. Žalovaný poukázal na ustanovenia § 161 CSP a § 9 CSP. Žalovaný trvá aj vznesenej

námietke premlčania (ktorú vzniesol v odvolaní) týkajúcu sa úrokov z omeškania. Žalovaný uviedol, že v danom prípade nie je daná právomoc tunajšieho súdu a preto navrhol konanie zastaviť a nepriznať stranám náhradu trov konania.

19. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 18.4.2017 uviedol, že podľa jeho názoru je daná právomoc tunajšieho súdu. Žalobca odvodzuje právomoc súdov Slovenskej republiky podľa článku 5 ods. 1, písm. a) a b) Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001, ktoré upravuje osobitnú súdnu právomoc. V danom prípade bola elektrická energia bezdôvodne odoberaná na území Slovenskej republiky. Samotné miesto odberu elektrickej energie, samotné miesto, kde sa nachádza nehnuteľnosť a teda miesto, kde sa žalovaný bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu zakladajú právomoc súdov Slovenskej republiky konkrétne Okresného súdu Humenné.

Podľa článku 5 ods. 3 nariadenia možno žalovať aj v druhom členskom štáte a to na súde podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody. V danom prípade je týmto miestom obec Č., okres Q., nachádzajúca sa v obvode Okresného súdu Humenné, kde malo dôjsť k plneniu bez právneho dôvodu, zakladajúceho právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré je možné subsumovať pod nárok na náhradu škodu z iného ako zmluvného vzťahu. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR 4 Ndc 31/2011 zo dňa 27.2.2012.

20. Na pojednávaní dňa 25.4.2018 zobral žalobca svoju žalobu do sumy 145,50 eur späť a v tejto časti navrhol konanie zastaviť. Táto suma je totožná so sumou 143,84 eur + zmluvná pokuta, ktorá je uvedená v upomienke zo dňa 2.2.2010, pričom žalobca pri podaní žaloby upomienku bral ako tretiu faktúru. Preto žalobca trvá na zaplatení sumy 143,84 eur a zaplatení sumy 1 210,63 eur. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že o zapojenie elektrickej energie požiadal sám žalovaný za účelom vykonávania rekonštrukčných prác.

Zástupkyňa žalovaného zase poukázala na skutočnosť, že v kúpnej zmluve zo dňa 21.1.2010 je uvedené: „predávajúci prehlasuje, že na prevádzaných nehnuteľnostiach neviaznu žiadne ťarchy, vecné bremená ani iné dlhy“. Vychádza teda žalovaný z toho, že ku dňu podpísania zmluvy tu neboli žiadne dlhy. K tomuto žalobca uviedol, že v čase podpísania zmluvy tu naozaj neboli žiadne dlh. Tento dlh sa vyšpecifikoval až neskôr.

21. Z predložených poštových poukážok vyplýva, že žalobca uhradil Východoslovenskej energetike a.s. dňa 11.9.2010 sumu 201,77 eur, dňa 11.10.2010 sumu 201,77 eur, dňa 9.11.2010 sumu 201,77 eur, dňa 10.6.2010 sumu 201,77 eur, dňa 9.7.2010 sumu 201,77 eur, dňa 18.8.2010 sumu 201,77 eur, dňa 22.2.2010 sumu 147,50 eur.

Z faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.3.2010 vyplýva, že ide o fakturačné obdobie od 1.1.2010 do 24.2.2010 na sumu 1 210,63 eur.

22. Podľa Kapitoly II, oddiel 1, článok 2 ods. 1 Nariadenia rady (ES) č. 44/2001 ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa článku 3 ods. 1 hore uvedeného Nariadenia osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe princípov upravených v oddieloch 3 až 7 tejto kapitoly.

Podľa Kapitoly II, oddiel 2, článok 5, ods. 3 hore uvedeného Nariadenia osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v druhom členskom štáte vo veciach nárokov na náhradu škody z iného ako zmluvného vzťahu, na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody.

23. Predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia. Je nepochybné, že obe strany sporu sú občanmi členských štátov Európskej únie a preto sa na určovanie právomoci vo veci vzťahuje hore citované Nariadenie. V danom prípade ide iný ako zmluvný vzťah medzi stranami sporu (ustálil to aj súd druhej inštancie v uznesení zo dňa 9.3.2016). Nariadenie nemá osobitné ustanovenie týkajúce sa bezdôvodného obohatenia a v tejto súvislosti určenia právomoci súdu členského štátu. Žalovaný je občanom Poľskej republiky. Na základe vyššie uvedených ustanovení, hoci podľa čl. 2 ods. 1 nariadenia, upravujúceho tzv. všeobecnú právomoc, je daná právomoc poľských súdov (žalovaný je občanom Poľskej republiky), vzhľadom na možnosť žalobcu podať v predmetnej veci žalobu proti žalovanej aj v

druhom členskom štáte podľa čl. 5 ods. 3 nariadenia, upravujúceho tzv. osobitnú právomoc, je daná i právomoc slovenských súdov na konanie. Podľa článku 5 ods. 3 Nariadenia, možno totiž žalovať aj v druhom členskom štáte a to na súde podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody. V danom prípade je predmetom vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom dôvodom pre nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je dodávka elektrickej energie do nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza v obvode Okresného súdu Humenné. Bezdôvodné obohatenie je možné subsumovať pod nárok z mimozmluvnej zodpovednosti podľa článku 3 ods. 5 Nariadenia (Uznesenie Najvyššieho súdu SR 4Ndc 31/2011 zo dňa 27.2.2012). V danom prípade je teda daná právomoc súdov Slovenskej republiky a príslušnosť tunajšieho súdu je daná miestom, kde sa nachádza nehnuteľnosť, ktorej sa bezdôvodné obohatenie týka (§ 19, písm. b Civilného sporového poriadku s poukazom na článok 4 ods. 1 Civilného sporového poriadku - Ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovení tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci).

24. Podľa ustanovení § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

25. Podľa ustanovení § 454 Občianskeho zákonníka bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

26. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal ak toho na úkor koho sa získal nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

27. Podľa ustanovení § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka s predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten kto obohatenie získal nekonal dobromyseľne.

28. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

29. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

30. Na pojednávaní dňa 25.4.2018 zobral žalobca svoju žalobu v časti o zaplatenie sumy 145,50 eur svoju žalobu späť, preto súd konanie v tejto časti v zmysle hore citovaných ustanovení zákona zastavil. Dôvodom späťvzatia bola skutočnosť, že upomienku zo dňa 2.2.2010 bral žalobca ako tretiu faktúru, pričom faktúry boli vystavené iba dve.

31. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť mu sumu 1499,97 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo žalovanej sumy od 24.4.2012 do zaplatenia na trovy konania. Do sumy 145,50 eur súd konanie zastavil. Na základe vykonaného dokazovania súd považuje za nesporné, že medzi stranami sporu bola uzatvorená kúpna zmluva dňa 21.1.2010, ktorá bola spísaná vo forme notárskej zápisnice a predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX katastrálneho územia Č.. Za nespornú súd považuje aj skutočnosť, že hore uvedená nehnuteľnosť bola odovzdaná žalovanému ešte pred nadobudnutím vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti dňom 1.12.2009, čo potvrdili obe strany. Taktiež bolo preukázané, že žalobcovi bol vyfakturovaný odber elektrickej energie na odbernom mieste Č. a to faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 22.3.2010, na sumu 1 210,63 eur za obdobie od 1.1.2010 do 24.2.2010, zákaznícke číslo XXXXXXXXXX a faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 6.1.2010 na sumu 143,84 eur za fakturačné obdobie do 3.12.2009 do 31.12.2009, zákaznícke číslo XXXXXXXXXX. Poštovými poukázkami zo dňa 10.6.2010, zo dňa 9.7.2010, zo dňa 10.8.2010, zo dňa 10.9.2010, zo dňa 11.10.2010, zo dňa 9.11.2010 bolo preukázané, že v mesačných splátkach po 201,77 eur uhradil žalobca Východoslovenskej energetike a.s., Košice sumu 1210,62 eur. Príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 22.2.2010 bolo preukázané, že žalobca uhradil Východoslovenskej energetike sumu 147,50 eur. Týmito dokladmi bolo preukázané, že odber elektrickej energie vyfakturovaný hore citovanými faktúrami žalobca uhradil.

Taktiež bolo preukázané, že na predmetnej nehnuteľnosti prebiehali rekonštrukčné práce ešte pred uzavretím kúpnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným od začiatku decembra 2009 so súhlasom žalobcu, tak ako to vlastne žalobca uvádza vo svojej žalobe. Predmetné nehnuteľnosti užíval žalovaný ešte pred podpisom kúpnej zmluvy od 1.12.2009 a za toto obdobie od 1.2.2009 do 24.2.2010, kedy

odhlásil odber elektrickej energie, požaduje náhradu za spotrebovanú elektrickú energiu, ktorá mu bola vyfakturovaná vyššie uvedenými faktúrami.

Žalovaný svoju obranu postavil na skutočnosti, že prostredníctvom spoločnosti Sedaka, ktorá vykonávala rekonštrukčné práce v predmetnej hale uzatvoril zmluvu o budúcej zmluve, predmetom ktorej mali byť nehnuteľnosti týkajúce sa tohto konania za sumu 20.000,- eur, pričom pôvodná dohoda znela na odovzdanie motorového vozidla v hodnote 10.000,- eur ale neskôr bola vyplatená aj ďalšia suma 10.000,- eur. Ďalej potvrdil, že nehnuteľnosť mu bola odovzdaná 2.12.2009, kedy ju odovzdal spoločnosti Sedaka a to na základe nájomnej zmluvy a nehnuteľnosť sa mala využívať počas rekonštrukčných prác. Túto elektrickú energiu však nespotreboval on ako žalovaný, ale spoločnosť Sedaka, ktorá bola nájomcom a ktorá vykonávala rekonštrukčné práce a dozor. Bola predložená aj zmluva o prenájme nebytového priestoru zo dňa 5.12.2009 uzavretá medzi žalovaným a spoločnosťou Sedaka, predmetom ktorej sú tieto nebytové priestory a kde sa vlastne žalovaný aj zaviazal na úhradu elektrickej energie. Súd sa však prikláňa k názoru právneho zástupcu žalobcu, že predmetná nájomná zmluva je neplatná, pretože v čase uzavretia tejto nájomnej zmluvy nebol žalovaný vlastníkom nehnuteľnosti. Svedok H. P. - konateľ spoločnosti Sedaka potvrdil, že za spotrebovanú elektrickú energiu v predmetných nebytových priestoroch je zodpovedná spoločnosť Sedaka a taktiež uviedol, že je ochotný uhradiť tieto náklady za elektrickú energiu.

32. Na základe vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že strany sporu mali vedomosť o tom, že sa vykonávajú rekonštrukčné práce v predmetných nehnuteľnostiach a to ešte predtým než bola uzavretá kúpnopredajná zmluva medzi žalobcom a žalovaným, pričom sám žalobca zabezpečil spustenie elektrickej energie aby sa mohli tieto rekonštrukčné práce vykonávať. Takisto bolo potvrdené, že tieto rekonštrukčné práce vykonávala spoločnosť Sedaka, čo vyplýva z výpovede svedka H. P. ako aj z výpovede žalovaného. Rekonštrukčné práce, pri ktorých bola elektrická energia spotrebovaná, však boli vykonávané v nehnuteľnosti, ktorá bola odovzdaná žalovanému a následne ktorú odkúpil kúpnopredajnou zmluvou. Obaja zhodne potvrdili, že na tieto rekonštrukčné práce prispieval finančnými prostriedkami aj žalovaný a preto si obaja majú svoj vzťah ohľadom rekonštrukcie vyriešiť sami. Ako už bolo vyššie uvedené, nájomná zmluva uzavretá medzi spoločnosťou Sedaka a žalovaným ohľadom nájmu nebytových priestorov zo dňa 5.12.2009 je neplatná, pretože v tom čase nebol žalovaný. Pokiaľ elektrickú energiu využívala spoločnosť Sedaka, bolo na prospech budúceho vlastníka t.j. žalovaného. Iba žalovaný bol vo vzťahu k žalobcovi, ktorý mu umožnil predmetnú nehnuteľnosť užívať pred uzavretím kúpnej zmluvy. Nebolo spochybnené stranami sporu, že elektrická energia bolo využité na rekonštrukciu nehnuteľnosti, ktorej vlastníkom sa neskôr stal žalovaný. Odber elektrickej energie bol vyúčtovaný za obdobie od 3.12.2009 do 24.2.2010 t.j. v čase, keď predmetnú nehnuteľnosť užíval žalovaný. Bolo preukázané, že faktúry zo dňa 22.3.2010 a zo dňa 6.1.2010 uhradil žalobca (predložené poštové poukážky). Tým, že žalovaný spotreboval niečo, čo uhradil žalobca, došlo k jeho strany k bezdôvodnému obohateniu a preto súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy 1 210,63 eur a sumy 143,84 eur t.j. sumy 1 354,47 eur. V časti sumy 145,50 eur súd konanie zastavil na základe späťvzatia žaloby (podľa predložených dokladov žalobca celkovo uhradil sumu 1 358,12 eur.

33. Podľa ustanovení § 454 sa bezdôvodne obohatil ten, za koho sa plnilo čo podľa práva mal plniť sám. Súd je toho názoru, že za obdobie od 3.12.2009 do 24.2.2010 je žalovaný zodpovedný za platenie elektrickej energie, pretože túto preukázateľne spotreboval pri rekonštrukcii nehnuteľnosti, ktorej sa stal vlastníkom a náklady na spotrebu elektrickej energie preukázateľne uhradil žalobca. Preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1 354,47 eur.

34. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania.

35. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného ku dňu začiatku omeškania (24.4.2012) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky.

36. Výška úrokov z omeškania v začiatku omeškania 24.4.2012 (od 14.12.2011 do 10.7.2012) bola vo výške 9% ročne. Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo žalovanej sumy od 24.4.2012 do zaplatenia. Úrok z omeškania si žalobca uplatnil podaním doručeným súdu dňa 31.3.2014. V časti úroku z omeškania vzniesol žalovaný námietku premlčania.

37. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď s oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

38. V danom prípade si podaním doručeným súdu dňa 31.3.2014 uplatnil žalobca úrok z omeškania od 24.4.2012. V tom čase jeho pohľadávka nebola uhradená, bol žalovaný v omeškaní s úhradou dlhu a nárok podľa názoru súdu nie je premlčaný, pretože žalobca si úrok z omeškania uplatnil len dva roky dozadu od podania návrhu na priznanie úroku z omeškania. Preto súd žalobe a časti úroku z omeškania zo sumy 1 354,47 eur vyhovel, pretože v časti zaplatenia sumy 145,50 eur zobral žalobca svoju žalobu späť.

39. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

40. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru je úspechu vo veci.

41. Podľa § 259 Civilného sporového poriadku ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

42. Podľa § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. V danom prípade bola žalovaná suma 1 499,97 eur. V časti zaplatenia sumy 145,50 eur zobral žalobca svoju žalobu späť s tým, že túto sumu nesprávne žaloval a preto ma súd za to, že v tejto časti žalobca spôsobil zastavenie konania a čo do sumy 145,50 eur ho súd považuje v konaní za neúspešného. Žalobca bol úspešný do sumy 1 354,47 eur čo predstavuje 90,299% zaokrúhlene 90,30% ($1\,354,47 : 1\,499,97 \times 100$). Úspech žalovaného predstavuje 9,70% ($100 - 90,30$). Celkovo bol v konaní úspešnejší žalobca a jeho celkový úspech v konaní predstavuje 80,60% ($90,30 - 9,70$). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 80,60% voči žalovaného. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je občanom Poľskej republiky bolo potrebné zabezpečiť jeho výsluch prostredníctvom príslušného súdu v Poľskej republike, bolo potrebné preložiť všetky listiny týkajúce sa predmetu sporu do poľského jazyka a za tým účelom súd využíval prekladateľa. Uznesením Okresného súdu Humenné č. 10C 102/2010 zo dňa 20.6.2011 súd priznal prekladateľovi Q.. W. O. odmenu vo výške 438,24 eur. Uznesením Okresného súdu Humenné č. 10C 102/2010 zo dňa 20.6.2011 súd priznal prekladateľovi Q.. W. O. za preklad vo výške 179,28 eur. Uznesením Okresného súdu Humenné č. 10C 102/2010 zo dňa 19.9.2011 súd priznal prekladateľke H.. F. W. odmenu vo výške 126,84 eur. Uznesením Okresného súdu Humenné č. 10C 102/2010 zo dňa 22.8.2012 súd priznal prekladateľke H.. H. D. odmenu vo výške 324,38 eur. Uznesením Okresného súdu Humenné č. 10C 102/2010 zo dňa 14.12.2012 súd priznal prekladateľke H.. H. D. odmenu vo výške 103,96 eur. Uznesením Okresného súdu Humenné č. 10C 102/2010 zo dňa 2.9.2013 súd priznal prekladateľke H.. H. D. odmenu vo výške 84,34 eur a uznesením Okresného súdu Humenné č. 10C 102/2010 zo dňa 30.10.2013 súd priznal prekladateľke H.. H. D. odmenu vo výške 44,45 eur. Všetky tieto odmeny boli vyplatené zo štátnych prostriedkov.

Náhradu nákladov za preklad súd rozdelil medzi strany sporu podľa pomeru ich úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní neúspešný v rozsahu 9,70%, preto ho súd zaviazal na úhradu nákladov za preklad v rozsahu 9,70%. Žalovaný bol v konaní neúspešný v rozsahu 90,30%, preto ho súd zaviazal na úhradu nákladov za preklad v rozsahu 90,30%. O výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.